

שמות פרק ב

(א) וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: (ב) ונתהר האשה ותלד בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים:

(ג) ולא יקלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר:

(ד) ותתצב אֶחָתוּ מרחק לדעה מה יעשה לו:

(ה) ותד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד

היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה

ותקחה: (ו) ותפתח ותראה את הילד והנה נער בכה

ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה:

(ז) ותאמר אֶחָתוּ אל בת פרעה האלה וקראתי לה אשה מינקת מן

העברית ותינק לה את הילד: (ח) ותאמר לה בת פרעה לכי ותלק

העלמה ותקרא את אם הילד:

(ט) ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקוהו לי ואני אתן את שכרה

ותקח האשה הילד ותניקוהו:

(י) ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתוהו:

(יא) ויהי בימים ההם ויגדל משה

ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: (יב) ויפן כה

וכה וירא כי אין איש יור את המצרי ויטמנהו בחול:

(יג) ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה

רעך: (יד) ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר פאשר

הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר:

(טו) וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה

ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדן וישב על הבאר:

(טז) ולכהן מדן שבע בנות ותבאנה ותדלנה

ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן: (יז)

ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען את

צאנם:

(יח) ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: (יט)

ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את

הצאן: (כ) ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן

לו ויאכל לחם:

(כא) ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה:

(כב) ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: